

Beatlemaníacs en acció

El Curtcircuit va acollir el concert d'homenatge als Beatles amb una banda creada per a l'ocasió | Mazoni, membres de Trau, Gramophone Allstars i Pantaleó, sota la direcció musical de Roger Gascón van pujar a l'escenari com a Sgt. Pepper's Tribute Band

Mazoni i Jordi Bastida en el tribut als Beatles | Miguel López Mallach

S'han dit moltes coses de *Sgt Pepper's Loney Hearts Club Band* (Parlophone, 1967) dels **Beatles**: un dels millors discos de la història del pop, l'àlbum que va marcar una nova etapa dels Beatles, la primera mostra d'àlbum conceptual... I també moltes llegendes: els personatges de la portada, les lectures entre línies de les cançons... però la millor opció per homenatjar-lo en el 50è aniversari de la seva publicació és sens dubte posant de nou sota els focus les cançons que el formen.

Creada per a l'ocasió i estrenada a la darrera edició estiuenca de l'Estartit Beatles Weekend, la banda batejada com a **Sgt. Pepper's Tribute Band** va aterrar el passat dijous 9 de novembre a la sala Bikini de Barcelona per encarar la recta final de la celebració del mig segle d'aquest disc.

La formació capitanejada per Roger Gascón a la bateria (**The Lazy Lies, Chet**), **Mazoni** a la veu i guitarra, Olalla Wallin a les veus, piano i violí (**Chet**), Núria Bòtia al baix i Jordi Bastida a la guitarra (**Trau**) va acompanyar-se de mitja dotzena de músics més per revivre les 13 cançons del vuitè àlbum dels Fab Four i una desena de temes més de l'època.

La Sgt. Pepper's Tribute Band completa. Foto: Miguel López Mallach

Amb un inici clàssic però tímid, Gerard de Pablo (**Pantaleó**) va entrar a escena per cantar "Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band", "With a Little Help From My Friends" i "Lucy in The Sky With Diamonds". No va ser l'únic que es va sumar a l'homenatge: també ho van fer Ester Umbert (violoncel, veus, *kazoo*), Pol Omedes (trompeta), Genís Bou (saxo i flauta) de **Gramophone Allstars Big Band** i els membres restants de **Trau** Xavi Artigas (veu i piano) i Pau Torrens (veu i bateria).

Músics amunt i avall, en una hora i mitja de concert dinàmic i informal. Més còmodes i desenfadats, el repertori va ser interpretat per diferents timbres de veus que s'amotllaven als versos dels britànics: Olalla Wallin dolça a "Blackbird", la grata sorpresa de Jordi Bastida defensant "Don't Let Me Down", Roger Gascón naïf a "When I'm Sixty Four", en plena sintonia psicodèlica Pau Torrents a "Fixing a Hole", un **Mazoni** rocker i melàncolic a "While My Guitar Gently Weeps", Xavi Artigas animós i enèrgic a "Good Morning Good Morning"...

Melodies mítiques i lletres inesborrables dels grans mestres del pop cuidades i amb arranjaments fidels a l'origen, enaltits pel talent dels músics pop catalans.